

Felcsúti Hírlap

2023. április, XII. évf., 4. szám (128.)

Családmese **Örökbe**

Látogatás a hirtelenjében született Bársony-Goda családnál

Endresz-napok

Kiállítással és tehetségkutatóval is
tisztelegtünk
iskolánk névadója előtt

Portré

Találkozás Schmidtné Keresztesi
Erzsébettel és a porcelánbabáival

Arcvonás

Kun-András Márton
lovas polgárőr birodalmában
jártunk

Áprilisi tartalom

3

Lapszél

Gondolatok anyák napjára

4

Családmese

Látogatás a hirtelenjében született
Bársony-Goda családnál

8

Büszkeségeink

Idén is remekeltek a Letenyey leendő gazdái

10

Portré

Találkozás Schmidtné Keresztesi Erzsébettel
és a porcelánbabáival

14

Téka

Hobbigyűjtők tavaszi kiállítássorozata
a könyvtárban

15

Húsvétolók

Ünnepi találkozás a Mozdony utcában

18

Endresz-napok

Kiállítással és tehetségkutatóval is tisztelegtünk isko-
lánk névadója előtt

22

Mesesarok

Pötyi és a kiscsibék

24

Arcvonás

Kun-András Márton lovas polgárőr birodalmában jártunk

28

Közlemény

A legjobb konyhakertek
Bölcsődei beiratkozás a 2023/24-es tanévre

30

Konyha

Raguleves és nudli

31

Kert

Lombhullató sövények

32

Harangszó

Miért látogat egy nemzethez a pápa?
Mennybemenetel

34

Mozaik

Isten áldjon benneteket!

Gondolatok anyák napjára

Az anyákat, a nagymamákat köszöntjük. Minden anyát, minden nagymamát. Az anyát, aki kezében tartja a testjét, s el sem hiszi, hogy ott a két csík. Az anyát, aki az ultrahangon először hallja magzata szívhangját. Az anyát, aki minden erejét összeszedve még egy utolsót tol, s aztán a karjában tartja kisbabáját. Az anyát, akinek császármetszéssel segítették világra a kisfiát-kislányát. Az anyát, aki a gyermekágy szép, de nehéz időszakát éli épp. Az anyát, aki a gyermekeiről önmagát feladva, éjt nappallá téve gondoskodik. Aki az otthoni teendők mellett még a munkahelyén is megállja a helyét. A nagymamát, akinek az unokái jelentik az életét. A nőt, aki egy újabb negatív teszttel a kezében, pár könnyecsepet elmorzsolva minden hónapnak új reménnyel indul neki. A nőt, aki már a sokadik lombikon van túl, de lélekben édesanya már rég. Az anyát, aki már többször is elvetélt, csendben viselve veszteségét. Az anyát, akinek majd' beleszakad a szíve, hogy el kellett temetnie a gyermekét. A nőt, aki nem vállalta a gyermekét, s a bánat mardossa a szívét. A nőt, aki soha nem lehetett édesanya, és sorsát nap mint nap siratja. Az anyát, aki apa nélkül, egyedül neveli a gyermekét. Az anyát, aki fogyatékossgal élő gyermeket nevel. Az anyát, aki súlyos beteg gyermeke életéért a sajátját is odaadná. A nőt, aki épp úgy szereti párja gyermekét, mint a magáét. A nőt, aki örökbefogadással lett anyuka, s aki súlyos döntést meghozva örökbe adta a gyermekét. Az anyát, aki talán még ezen a napon sem jut eszébe a fiának, a lányának. Az anyát, aki élet-halál harcot vív. És az anyát, aki már a mennyországából óvja gyermekét. Őket köszöntjük hát. Minden anyát, minden nagymamát. Isten áldjon benneteket a mai napon és életetek minden napján!

Nagy Enikő

Katie M. Berggren illusztrációja

Családmese Örökbe

Látogatás a hirtelenjében született Bársony-Goda családnál

Egy átlagos hétköznapi délutáni kirakósozásba csöppenünk bele. Az ötéves Georgina és öccse, a négyéves György anyukájuk és apukájuk társaságában az étkezőasztalnál üldögélnek, s a nagy egészben a picinyke darabok helyét keresik épp. Bár eleinte kissé tétován illesztik egymásba a puzzle alkotó-elemeit, lassanként összeáll a kép – ahogy az ő életük minden mozaikja is a helyére került azzal, hogy hányattatott sorsuk után végre szerető családban leltek otthonra. Bársony-Goda Erzsébet és férje, Zsolt nemrégiben örökbefogadás útján lettek szülőkké, s az életük egy csapásra megváltozott a kis jövevények érkezésével. Anyák napja alkalmából Böbével a várakozás embert próbáló időszakáról, a hirtelen jött anyaság csodájáról és a feltétel nélküli szeretet kiáradásáról beszélgettünk.

„Anyá, fájl!” – mutatja „bibis” ujjacskáját a kislány, s anyukája máris megpusztilja. „Nem ott, hanem itt!” – s már érkezik is az újabb gyógypuszi, immár a megfelelő pontra. „Nem, inkább itt!” – huncutkodik Gina, s aztán hosszú percekig csak pihen anyukája nyakába kapaszkodva. A csintalan tekintetű kislány és az öcsikéje 2022 augusztusában kerültek új, igazi, végleges családjukhoz, Bársony-Goda Erzsébet és férje, Zsolt óvó, gondoskodó karjaiba – ekkor új időszámítás kezdődött mindannyiuk számára. Böbéék útja a szülővé válásig meglehetősen hosszú és rögösre sikeredett, de azt vallják: minden küzdelem megérte, mert Gina és György, becenevén Gino (*ejtsd: dzsinó – a szerk.*) által lett teljes kettejük élete.

A súlyos diagnózis

„Túl voltam egy komolyabb párkapcsolaton, amikor Zsolt váratlanul betoppant az életembe – kezdi Böbe. – Nem akartam újabb kapcsolatot, de őt megismerve azt mondtam magamnak: mit hülyéskedek itt? Ezt a férfit egyszerűen nem szalaszthatom el. Gyorsan történt minden. 2017-ben ismerkedtünk meg, fél évre rá eljegyzett, másfél évre rá pedig összeházasodtunk. A legjobban azt szerettem benne, hogy önmagam lehetek mellette. S mindketten hiszünk abban, hogy mindent meg lehet és meg is kell beszélni – ez segített bennünket az elmúlt években is, amikor hullámvölgyekbe kerültünk. Alighogy összeházasodtunk, kiderült, hogy a fér-

jemnek heredaganata van. A diagnózis láttán nagy levegőt vettem, s tudtam, hogy most nekem kell odaállnom mellé. Hála istennek a műtét után gyorsan ment a felépülés, ám már akkoriban megfogalmazódott bennünk a kérdés, hogy vajon milyen hatással lehet ez a betegség a gyermekvállalásunkra. Évekig próbálkoztunk, a gyermekáldás azonban elmaradt. Elkezdtünk kivizsgálásokra járni, s hamar kiderült, hogy a történetek miatt csak mesterségesen eshetnék teherbe. Én azonban biztos voltam abban, hogy nem szeretnék lombikot. Nehezen ugyan, de elfogadtuk, hogy csak ketten leszünk.”

Út az örökbefogadásig

Zsolt azonban mindennél jobban szeretett volna apává válni, egykeként mindig nagy családra vágyott, s csodálattal, kissé irigykedve nézte a sokgyermekes Goda családot. „Voltaképp a férjem győzött meg az örökbefogadásról – árulja el Böbe. – Egészen addig, amíg be nem adtuk a jelentkezést, nem is igazán tudatosult bennem a gyermektelenség fájdalma, ám akkor rádöbbsentem: valóban csak így leszek anya. Voltaképp gyászfolyamaton mentem át. 2021 májusában született meg bennünk az elhatározás, júniusban benyújtottuk a kérelmet, s elindítottuk az örökbefogadási eljárást. Jelentkeztünk a Területi Gyermekvédelmi Szakszolgálatnál, várt ránk az alkalmassági vizsgálat, s a kerületileg illetékes gyámügyi hivatal kezébe került a döntés joga. Néhány hónap izgalommal teli várakozása, a sorban állás ideje következett. Ekkorra már egészen felszabadultnak éreztem magam. Nem tudom, milyen várandósnak lenni, de hiszem, hogy úgy éreztem magam. Tudtam, hogy anya leszek. Még a várandósság tüneteit is produkálta a testem. Sokat fantáziáltunk arról, hogy vajon milyen lesz a gyermekünk, bár a leendő szülőket részletesen kikérdezik, milyen nemű, mennyi idős gyermeket szeretnének, sőt még a gyermek egészségi állapotára is kitérnek. Súlyosan beteg gyermeket nem tudtunk volna vállalni, de számunkra minden

más belefért. Noha a legtöbben háromévesnél fiatalabb kicsit szeretnének, nekünk a kor sem számított. Úgy voltunk vele, hogy jöjjön az, akinek családra van szüksége.”

Másoknak nem kellett

A mintegy kétezer örökbefogadható gyermek közül Gina és öccse, Gino 2022 augusztusában került a Bársony-Goda házaspárhoz. „Egyszer csak megcsörrent a telefon a hírral, hogy volna egy testvérpár... – meséli Böbe. – Közben futott egy másik szál is, egy édesanya lemondott az újszülöttjéről, én azonban a kezdetektől biztos voltam benne, hogy egy kislányunk és egy kisfiunk lesz, s még a kort is megsaccoltam. Arra persze nem gondoltam, hogy egyszerre érkeznek majd a gyerekek. Zárt örökbefogadás útján kerültek hozzánk. Míg nyílt örökbefogadáskor a krízisterhes édesanyát összeismertetik az örökbefogadó szülőkkel, akik már a kórházból hazavihetik a kisbabát, addig titkos örökbefogadáskor a vér szerinti és az örökbefogadó szülők semmit nem tudnak egymásról, s ez esetben két-három éves gyermekek kerülnek új családba. Nem csupán mi, de a gyermekeink sem ismerik a vér szerinti szüleiket. Ahogy megszülettek, kiemelték őket a családból, s nevelőszülőkhöz kerültek. A gyermekeink cigány etnikumúak, az örökbefogadható gyermekek legnagyobb része az. Bár eleinte tartottunk a későbbi esetleges társadalmi problémáktól, amikor megláttuk őket, nem értettük, miért nem kellett másoknak. Már akkor annyira helyesek voltak, istenem! De meg sem nézte őket senki, csak akták voltak mindketten.”

Újraszülve

Bár a gyerekeket „szoktatás” után adják át az örökbefogadó szülőknek, hosszú és sérülékeny folyamat, amíg a szülők és a gyerekek összeérnek. „Megkaptuk a megfelelő felkészítést, az első fél év ennek ellenére piszkosul nehéz volt – árulja el Böbe. – Egyszerre két gyermeket kaptunk, miközben még mi

is csak tanulgattuk, milyen apának és anyának lenni. Nem csecsemőként kerültek hozzánk, így kimaradt számunkra pár lényeges év és mozzanat. Ráadásul egyik napról a másikra érkeztek, vagyis az életünk pillanatok alatt vett száznyolcvan fokos fordulatot. Noha nem ugyanazok a nevelőszülők nevelték őket, mindketten ragaszkodtak a nevelőikhez, s hozzánk kerülve nem csupán bennünket, de egymást is meg kellett szokniuk. Az első két hét idilli volt. Szót fogadtak, jól viselkedtek, de aztán következtek azok a hónapok, amikor olyan nagyon tapadtak, hogy szinte egy tapodtat sem tudtam megtenni nélkülük. Én voltam az egyetlen biztos pont az életükben. Nap mint nap azt kellett játszanom, hogy megszülöm őket. Bebújtak a pólóm alá, majd kibújtak alóla. Alig egy hónapja voltak itt, amikor elkezdték a Jégvarázs egyik jelenetét újra és újra eljátszani, azt, amelyben a szülők halála után a testvérek azt éneklik: együtt megoldják. Hihetetlen volt látni ezt. Felnőtt pszichodrámán láttam ilyet. Saját magukban rendbe rakták, újrakeretezték a történeteket.”

Titkok és tabuk nélkül

Böbéék rengeteget beszélgetnek a gyerekekkel a származásukról, az örökbefogadásukról. „Hisszük, hogy ha nincsenek titkok és tabuk a családban, akkor később trauma sem lesz – mondja. – Készítettünk egy családi videót, amelyben elmeséljük, hogyan vártuk őket, elmondjuk, hogyan kerültek hozzánk, bemutatjuk a nevelőszülőktől elkért kiskori fotókat, videókat és az első együtt töltött időket megörökítő képeket, felvételeket. Muszáj erről beszélni, különben sérülhet a bizalmuk. Ha viszont pontosan tudják, kik ők, honnan jöttek, és hogy a szüleik soha nem hazudtak nekik, akkor nem lehet probléma. A törvény szerint a gyermeknek idővel joga van származása, vér szerinti családja megismeréséhez és a kapcsolattartáshoz. Tudom, hogy a vér szerinti szülők előbb-utóbb megjelennek majd az életünkben. Addigra viszont biztos lábakon kell állniuk. A vér szerinti anyjukkal

való találkozástól tehát nem tartok. Az egyetlen félelmem, hogy vajon éri-e majd őket hátrányos megkülönböztetés a cigányságuk miatt. Ez az aggály nem alaptalan: megtörtént már, hogy egy anyuka odébb tessékelte a gyermekét, mondván, ne játsszon a cigányokkal. Döbbsenten álltam ott, mert ugyanolyan szépnek és értékesnek látom a gyermekeimet, mint bárki más a magáét. Úgy gondolom, hogy ha a hasonló sorsú gyermekek nem kerülnek be egy szerető családba, s benn ragadnak a gyermekvédelmi rendszer útvesztőjében, akkor kevés az esélyük arra, hogy beilleszkedjenek a társadalomba. Az örökbefogadás az egyetlen út számukra.”

Így lettünk teljesek

Böbe, Zsolt, Gina és Gino mostanra igazi családdá lettek, s ha tehetnék, akkor sem csinálnák vissza ezt az egészet. „Nagy áldás, hogy éppen ők kerültek hozzánk – vallja Böbe. – Általuk megélhetem az anyaságot, nap mint nap rengeteget tanulok tőlük. Mintegy tükröt tartanak előlem. Eljártsszák, amit csinálok, ahogyan reagálok. Nem árt hát résen lenni, s jó példával elől járni. Általuk én is jobb emberré válok. Nagyon szeretem a gyermekeimet. Kezdetben nem tudtam, képes leszek-e rá, hogy más gyermekét a sajátomként szeressem. Mostanra ez már nem kérdés számomra. Egyszerűen nem tudom őket nem a sajátomként tekinteni. Ők az én gyermekeim. Felelősséget vállaltam értük, a gondjukat viselem, s azon leszek, hogy jó embert faragjak belőlük. Hiszem, hogy ahhoz, hogy valaki boldog gyermeket neveljen, az kell, hogy maga is boldog legyen. Hát én boldog vagyok. Pusztán azért, mert ők vannak nekem. Így lettünk teljesek. De talán a hozzánk fűződő kapcsolatuknál is fontosabb, hogy tudják: ők ott vannak egymásnak. Testvérek. Ugyanazt az utat járják, ezért bármikor tudnak egymásnak segíteni. Mi azt a tudatot szeretnénk bennük erősíteni, hogy az ő kapcsuk erős, minden-nél erősebb.”

Nagy Enikő, fotó: Pesti Tamás

Büszkeségeink A jövő gazdálkodásáért

Idén is remekeltek a Letenyey leendő gazdái

Csikó nevelése – Hajzer Dóra

„Nyers csikó idomítása és kiképzése című munkám saját tapasztalataim szakmai háttérét mutatta be. Témaválasztásomat inspirálta, hogy az elmúlt év októberében sikerült megvennünk egy csikót, Rosie-t, amely nyersen érkezett hozzánk, nem volt emberközeli, kézhez szokva, így a nulláról építettünk fel mindent. Szeretem az idomítás folyamatát, úgy vélem, rengeteget megtaníthatunk a lónak a földről. S azért is választottuk a csikót, mert mire odakerülünk, hogy négyéves korában felüljünk rá, olyan kapcsolat alakul ki közöttünk, ami egy idősebb ló esetében nemigen. Tanulmányomban azokat az idomítási módszereket ismerttettem, amelyeket mi alkalmazunk. A Pat Parelli-módszer a lovak nyelvén, testbeszédén alapul, a Némethy Bertalan-féle módszer pedig keretet adva a ló mozgásának különféle segédeszközöket, kikötőt, kapicánt használni a kiképzés során – mi a kettőt ötvözzük, s nagy hangsúlyt fektetünk a szabadon való munkára is. Kutatásom legfőbb tanulsága, hogy mindig csak azt kérjem a csikótól, amit az tud, s ne azt, amit én akarok. Sokat tanulok az edzőmtől, Pásztor Ildikótól, aki a bajnai Maximum Lovasklubban segíti a Rosie-val való munkámat. Ez a lovarda támogatott abban, hogy csikót vásároljunk, mert hitték, hogy képes vagyok az időt és az energiát beleáldozni az idomításába. Rosie jó idegrendszerrel és temperamentummal rendelkezik, fontos, hogy kialakuljon a bizalom kettőnk között. Egy csapatot alkotunk egy közel ötszáz kilós állattal, nem egymás erejének feszegetése a cél, hanem a kölcsönös elfogadás és tisztelet. Csak alázattal, nem pedig erőszakkal érhetjük el, hogy a ló tisztában legyen azzal, hogy mi vagyunk azok, aki irányítjuk őt. Több mint tíz éve lovagolok, igazi szerelem ez számomra – hálás vagyok a szüleimnek, akik maximálisan támogatnak benne. A lovardában is szeretem kivenni a részem mindenféle munkából. Később lótenyésztéssel szeretnék foglalkozni, s az edzőm és mentórom inspirálására magam is lovasokat szeretnék oktatni.”

Újra a legjobbak között zártak a Letenyey tanulói a jubileumi, 25. Guba Sándor-émlékverseny kaposvári döntőjében. A mezőgazdasági szakoktatóknak hála iskolánk két növendéke, a tizedikes Hajzer Dóra és évfolyamtársa, Léber Máté egyaránt második helyezett lett. Az egykori neves mezőgazdasági mérnökről elnevezett rangos szakmai-tudományos megmérettetés célja, hogy segítse a tehetséges diákok szakmai fejlődését. Az ifjú gazdák kutatómunkájuk legfőbb eredményeit állat- és növénytermesztés, vidékfejlesztés, lótenyésztés szekcióban nívós szakmai bizottság előtt prezentálták – tudományos gonddal megírt és bemutatott tanulmányuk kiváló értékelést kapott. Tanulóink továbbá a felsőoktatásban való továbbtanuláshoz szükséges húsz ponttal is gazdagabbak lettek.

Precíziós technológiák – Léber Máté

„Fenntarthatóság célcsoportunk mindennapjaiban című munkámban a modern mezőgazdasági eszközök használatáról értekeztem, méghozzá saját vállalkozásunk tapasztalatai alapján. A családom Tarján községben mintegy harminc éve foglalkozik mezőgazdasággal, s az elmúlt két évben komoly fejlesztéseken ment át a gépparkunk. Az úgynevezett precíziós mezőgazdaságra tértünk át, amelynek az alapja, hogy – szem előtt tartva a környezetgazdálkodást, a megtérülést, a termelékenységet – minden munkafolyamatban modern technológiát alkalmazunk. Ez a gazdálkodási mód hozzám kimondottan közel áll, érdekel, miként kaphat teret a tudomány a mezőgazdaságban. Tanulmányomban arra kerestem a választ, hogy az új gépek vajon mennyire precízek, milyen a használhatóságuk és mekkora szerepet játszanak a környezetvédelemben. Előnyeiről és hátrányaikról egyaránt meséltem. Megállapítottam, hogy erős az összefüggés az új gépek alkalmazása és a versenyképesség növelése között, s azt is részleteztem, hogy célcsoportunk mindennapi életét mennyiben változtatták meg az új technológiák, amelyek nagy szakértelmet kívánnak meg. Mivel én voltaképp ezeken nőttem fel, könnyen hozzászóltam a használatukhoz, ám az előző generációs gépekhez szokott édesapám és nagyapám számára nagy ugrást jelentett a munkánkba való beépítésük. Minden nap tanulok valamit a telepen, iskola után az első utam oda vezet. Javarészt őszi vetésű kalászosokat, búzát, árpat, káposztarepcét, kukoricát, napraforgót vetünk, s mintegy ezer hektáron gazdálkodunk. Bár a generációm nem igazán lelkesedik ezért a szakmáért, én szívesen csinálom. Kemény munka, de a szépsége, hogy az ember a természet közelségében lehet. A célom, hogy a jövőben tovább vigyem a családi vállalkozást.”

Nagy Enikő
Fotó: Pesti Tamás

Portré „Egyszer csak az enyém lett”

Találkozás Schmidtné Keresztesi Erzsébettel és a porcelánbabáival

Aligha van olyan gyermekjáték, amelynek története annyira régre nyúlna vissza, mint a játékbabáé. A baba voltaképp egyidős az emberrel, évezredekkel ezelőtt is szakrális szerepe volt, de persze a kislányok életében is helyet kapott. Hajdanán kukoricacsuhéból, csutkából, rongyból készült, majd megjelent a fából, viaszból formált hölgybaba, később pedig a porcelánbaba, melynek eleganciája ablakot nyit szüleink és nagyszüleink világára. Schmidtné Keresztesi Erzsébet is a századfordulós porcelán hölgybabák rajongója – többtucatnyi kedves darabot számláló gyűjteménye könyvtárunk tavaszi kiállítássorozatának egyik állomásán mutatkozott be.

Igazi mesevilágba csöppenünk bele, amint belépünk Schmidtné Keresztesi Erzsébet és férje otthonába. Egy vitrinből okos tekintetükkel bájos arcú játékbabák néznek ránk – mintha össze is súgnának az új jövevények láttán. Rácsodálkozunk egyik-másik csinos „kislányra”, s Erzsike néni elbeszéléséből máris kibomlik a porcelánbabák különös históriája: „A legelső babám egy Götz baba volt, a mai napig ez a kedvencem, több mint tíz évvel ezelőtt egy turkálóban találtam rá, ott hevert a használt ruhák rengetegében, s annyira kérlelően nézett rám, hogy magammal kellett hoznom. Később egy másikat is beszereztem, ugyancsak a turkálóból, s aztán egymás után kerültek hozzám az egyes darabok. Sokat kaptam a Belgiumban élő sógorom jóbarátjától, aki maga is babagyűjtő. Néhány baba egy belga ócskapiacról származik, ha ott járok, mindig látok szebbet, amely aztán jön is velem haza.”

Az egyetlentől a több tucattig

Erzsike néni, aki nem melleleg hatszoros nagymama és háromszoros dédnagymama, gyermekkorától rajong a játékbabákért. „Itt születtem Felcsúton, a néhai Cigánypesten, egyszerű családban, s életem első babájáért nagyon fájt a szívem – emlékszik vissza. – A bicskei játék-

boltban láttam meg, göndör hajú baba volt, a kirakatból figyelt. Hetekig csak nézegettem, amikor anyukámmal épp arra jártunk, kíváncsian pillantottam oda, hogy vajon megvan-e még. Aztán egyszer csak az enyém lett. Micsoda öröm volt az! Akkoriban nem olyan világ volt, mint most, hogy a gyerek megkap szinte mindent, amit csak akar. Kislánként ez az egy játékbabám volt, s ez a baba végigkísérte az egész gyermekkoromat. Sok időnek kellett eltelnie ahhoz, hogy a szüleim meg tudják venni, akkoriban még nem volt divat ez a sok minden, pénz se volt, de a boldogság, ha az ember végre megkapta, amire vágyott, annál nagyobb volt. Hiszem, hogy ha a gyerekek nem lennének elhalmozva mindennel, jobban értékelnék azt, amijük van.”

Bár mostanra több tucat baba boldog birtokosa, Erzsike néni éppen annyira őrzi féltve gyűjteményét, mintha csak egyetlen játéka volna. „Úgy vigyázok rájuk, mint kislánként az első babámra – mondja. – A dédunokáimnak is elmondom: számomra ezek a babák nagyon fontosak és értékesek, olyan kincsek, amelyek emlékezni segítenek, amelyekről a régi idők jutnak az eszembe. Szabad velük játszani, de csak óvatosan.” A játékbabák mellett Erzsike néni régiségeket is gyűjt. Itt egy rokka, ott egy vasaló, amott egy ingaóra. „Ezek mindegyike a szüleim hagyatéka, amely Belgiumot is megjárta, a nővérem ugyanis magával vitte a család egykori használati eszközeit, a halála után kerültek vissza hozzám – meséli. – Az összes ódon tárgy közel áll a szívemhez, mert a szüleim alakját és a gyermekkorom felhőtlen éveit idézik. Hogy mi lesz velük? Nem tudom. De bízom benne, hogy az unokáim kedvet kapnak, hogy tovább őrizgessék ezeket a régi dolgokat. Szeretem őket, de azért a babákat jobban.”

Babatörténelem

A babák a kezdetek kezdetétől jelen vannak az emberiség történetében, minden földrész és nép gazdag babakincssel rendelkezik. Az első fennmaradt példányt egy egyiptomi sírban találták, korát négyezer évesre becsülik. A babáknak már az antikvitásban is rituális szerepük volt: az ókori Görögországban és Rómában a lányok a férjhezmenetelükkor ajánlották fel játékaikat az isteneknek, jelezve, hogy gyermekkoruk hivatalosan is véget ért, készen állnak a felnőttiségre és az anyaságra. A népi kultúrában kukoricacsuhéból, csutkából, rongyból készültek a babák, az 1700-as években jelentek meg a fából, viaszból formált hölgybabák, az 1840-es években pedig az aktuális trendek szerint öltöztetett, művészi módon megmunkált porcelán és biszkvitporcelán hölgybabák, amelyek luxusjátéknak számítottak, s a jó házból való kislányok számára követendő mintául szolgáltak. A század végén láttak napvilágot a csecsemőbabák, amelyek már az anyai szerepre készítették fel a kis „anyukájukat”. Az 1950-es években – a modern, emancipált nő térhódításával – piacra kerültek az első Barbie babák, amelyekben voltaképp a hölgybabák születtek újjá. A XX. század elején előtérbe került a játékfunkció, s megszülettek az igazi gyermekekről mintázott karakterbabák, immár műanyagból és textilből, hogy a kislányok ölelni való társai legyenek. Németország lett a vezető babagyártó, s a babák többé már nem számítottak luxuscikknek, az egyedi, kézzel készült darabok egyeduralmának az iparosodás, a tömeggyártás vetett véget.

Szerelem és hivatás

Gyűjtőmunkájában Erzsike néni a férje is támogatja – kettejük története, amely immár több mint ötvenöt éve vette kezdetét, mindennapi nosztalgiazásuk témája. „Akkoriban Noll Márton bácsi kerteszetében dolgoztam, a papa meg itt volt katona, s társaival oda jártak humuszért – emlékszik vissza Erzsike néni. – Ott láttuk meg egymást, de nem igazán foglalkoztunk a másikkal, egészen addig, amíg el nem érkezett május elseje. Zenés ébresztőt adtak a katonák, kocsiparancsnokként a papa is kint volt, én meg kiültem az ablakba, s mikor a papa meglátott, azt mondta: »Na, ő lesz a feleségem!« Úgy is lett. Délután kimaradást kaptak a katonák, s összehívtak a majálison. Ekkor kezdődött minden. Nem voltam még tizenöt, de rá egy évre össze is házasodtunk, ehhez külön engedély kellett a gyámhatóságtól. Engem nevelőszülők, a nagybátyámék neveltek fel, mert édesanyám huszonkét hónapos koromban meghalt. Ők mellém álltak a döntésemben, édesapám azonban eleinte ódzkodott a házasság gondolatától, ám akkora volt a szerelem, hogy végül ő is áldását adta ránk.

Egy év múlva meg is született Erzsike lányom – ekkor vette kezdetét számomra az igazi babázás.”

Gyermekei születését követően Erzsike néni mindig a konyhán dolgozott, így voltaképp a másokról való gondoskodás tette ki az életét. „Először két évig a helyi presszóban, majd az életem legmeghatározóbb helyén, az óvoda konyháján segédkeztem több mint tizenöt évig, aztán a honvédséghez kerültem, ugyancsak a konyhára – árulja el. – 2008 decemberében nyugdíjba mentem, ám néhány hónappal később lehetőséget kaptam az akkoriban induló alcsútdobozi sporthotelnél, ahol szintén nagyon jól éreztem magam, én voltam mindenki Bözse nénije. 2016 szeptembere óta pedig a Puskás Akadémia tálalókonyháján dolgozom. Nagyon szeretem a konyhát. Hiszem, hogy ez a fajta munka csak annak való, aki igazán szereti. Az unokák és a dédunokák mellett ez a kettő tölti ki az életem: a konyha és a babák. Örömeimet lelem mindkettőben.”

Nagy Enikő
Fotó: Pesti Tamás

A Götz babák

Az erdélyi sváb család legidősebb fia, akit a háború szele Németországba sodort, 1950-ben alapította meg a bajorországi Rödentalban a babakészítő manufaktúrát, amelyből aztán létrejött a világhíres Götz babagyár. Franz Götz kezdetben papírmaséból készítette el az első eladásra szánt babákat. Pár évvel később egy házi fröccsöntőgéppel gyártották a játék alkotóelemeit. A Götz babákat Magyarországon 1990 óta forgalmazzák, az elmúlt több mint harminc év alatt több millió baba lett gazdára.

Téka Történetmondó műldarabok

Hobbigyűjtők tavaszi kiállítássorozata a könyvtárban

Különleges tárlatnak adott ott-hont bibliotékánk, még hozzá nem először és nem is utoljára. Szecsődi Zsuzsa felhívására csaknem húszan jelentkeztek a községből és a környékről azok közül, akik – elsősorban a maguk örömeire – gyűjtenek valamit. Könyvtárunk gyűjteményük bemutatásának platformja kíván lenni, így az időről időre megrendezett tárlatok során közösségünk megismerheti hobbigyűjtőink kollekcióinak legegységibb darabjait.

Igazi kincsekkel telt meg a felcsúti könyvtár – az ezerötletű Szecsődi Zsuzsa hívó szavára immár heten mutatták be hobbigyűjteményüket a könyvespolcok között. A tavaszi kiállítássorozat első állomásán meseírónk, Feketéné Schneider Mária madártollakból összeállított képei, egykori óvodavezetőnk, Molnár Csabáné Márta különféle képp megmunkált teknősei és a Letenyey karbantartójának, Balogh Tibornak a kerámiabékái kaptak helyet, a második állomáson pedig a felcsúti nyugdíjasklub egykori alapítójának, könyvtárosunk édesanyjának, a néhai Tima Jánosnének a régiségei mellett Schmidtné Keresztesi Erzsébet porcelánbabái és egykori használati tárgyai, Bozó Jánosné Éva gyermekkor

óta gyűjtött porcelánfigurái és Apróné Salgóvári Erzsébet nagyanyáink öröksége alapján elkészített kézimunkái szerepeltek.

„Beszélő tárgyak ezek, amelyek egy letűnt világról mesélnek – fogalmazott a tárlat köszöntőjében Bányai György, a Letenyey igazgatója. – Talán az utolsó morzsái vagyunk annak a nemzedéknek, amely ezeket a tárgyakat funkcionálisukban még látta. Az ereklyék által meglevenedik a múlt, az ősök életformája. De ezek a tárgyak önmagukról is beszélnek, s persze a készítőikről is. Van esztétikájuk, szépek, művesek. Mivel többnyire kézzel készültek, az emberi kreativitás és alkotóerő érhető tetten bennük. S beszélnek az emberekről is, hiszen minden tárgy a használóját

minősíti. Hajdanán a tárgyakhoz való viszony sokkal személyesebb volt, becsben tartották a mindennapok eszközeit, hozzá nőttek az emberekhez a tárgyak, generációról generációra hagyományozták őket. Nem a pénz adta meg az értéküket, hanem a kötődés. A fogyasztói világban már nincs meg ez a ragaszkodás. Eldobni, újat venni – ez a jelmondat. De tudjon akármennyit az új, sosem jelent majd annyit, mint, mondjuk, a nagymama kávédarálója. A kiállítások legfőbb értéke az, hogy az ősökről szólnak, életben tartják az emlékeket. Fontosak hát a bemutatott tárgyak, túlmutatnak önmagukon, egy olyan világról mesélnek, ahol még minden a helyén volt. Megnyílnak, ha vallatjuk őket.”

Nagy Enikő, fotó: Szecsődi Péter

1.

Hímes tojások rejtekéül szolgált Felcsút vasútállomás – nagyszombat és húsvétvasárnap újra húsvétváró programokkal hívogatta a családokat a Vál-völgyi Kisvasút. Április 8-án és 9-én több száz tojásvasárna fogott lázas hajhászásba a Mozdony utcai pályaudvaron és a persze vonaton, s gyűjtőmunkájukért még ajándék is járt!

Képriport Húsvétolók

Ünnepi találkozás a Mozdony utcában – Pesti Tamás fotósorozata

2.

3.

- 1 Húsvétkor tojáskereső játékkal várta a családokat a Vál-völgyi Kisvasút – Felcsút vasútállomáson és a vonaton egyaránt tojásmatricákra bukkanhattak a szemfülesebbek, s meglepetésre válthatták be gyűjteményüket
- 2 Felszállás – idén is a kisvasúttal köszöntöttük az év egyik legszebb ünnepét
- 3 A Mozdony utcai pályaudvaron egyedi húsvéti installáció fogadta a fotózkodni vágyókat
- 4 A kézműveskedés ezúttal sem maradhatott ki az ünnepi kalandok közül – a kislányok, de még a kisfiúk is sorra készítették a díszített tojásokat, miközben egymás után sülték a kemencében a húsvéti finomságok
- 5 Az arcfestők kreatívabbnál kreatívabb maskarákat pingáltak a gyerekekre
- 6 S mind között a legkedveltebb programpont: állatsimogató a vasútállomáson – de közben akár kör- és hajóhintázhattak, különféle népi fajtékokkal is játszhattak a gyerekek

6.

4.

5.

Endresz-napok Az egekbe repítve

Kiállítással és tehetségkutatóval is tisztelegtünk iskolánk névadója előtt

Endresz György Általános Iskola – hirdetik büszkén az óriásbetűk új iskolaépületünk homlokzatán: nem akárkí, a világhírű magyar óceánrepülő a felcsúti tanulók „pártfogója”. Endresz György és társa, Magyar Sándor 1931 júliusában startoltak az új-foundlandi Harbour Grace repülőteréről, s rekordidő, 13 óra 50 perc alatt szeltek át az Atlanti-óceánt. Noha Mátyásföldön terveztek a landolást, Felcsút határában, a kukoricásban kényszerleszállást kellett végrehajtaniuk. Ennek ellenére tettük magyar és világszenzációnak számított. Ám alighogy beírta magát a repülés történetébe, iskolánk névadója 1932 májusában utoljára szállt fel gépével, amely sajnálatos módon ezúttal egészen a csillagokig repítette – a hős pilóta Róma mellett halt repülőhalált. György-nap táján idén is számos programmal tisztelgett iskolánk a „keresztapa” emléke előtt. Az Endresz-napok rendezvényei közül az iskola aulájában berendezett kiállítás megnyitójába és az immár hagyománnyá vált „Csillag születik” című tehetséggondozó vetélkedőbe pillantottunk bele.

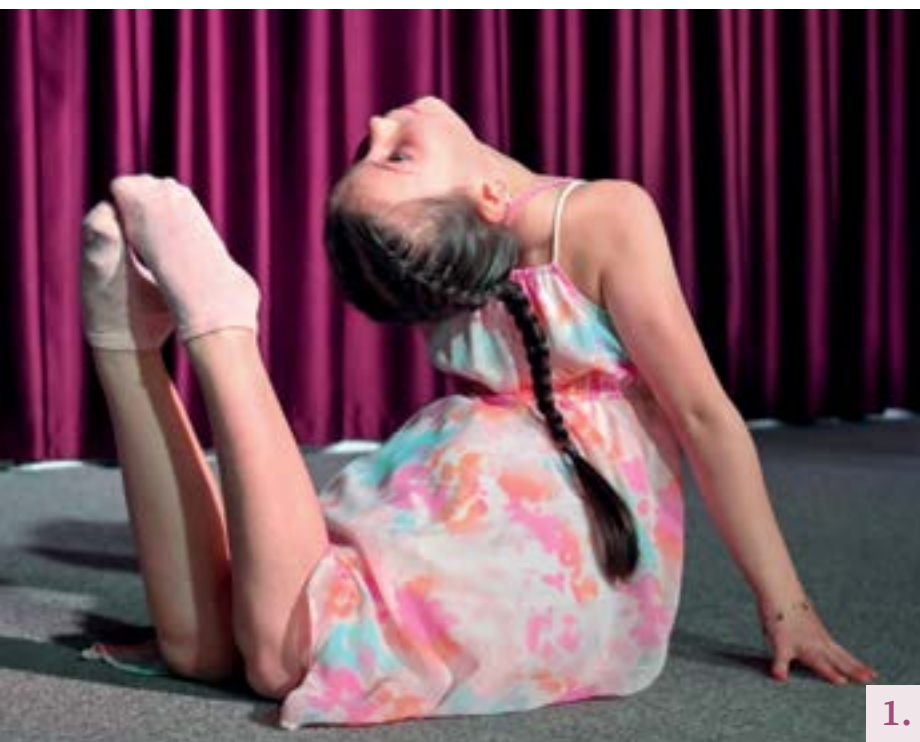

Az Endresz György Általános Iskola teljes csapata összegyűlt a felcsúti tanműhely közösségi terében, hogy elsőként tekintsék meg a névadó Endresz György életművét egyedi installációk során bemutató tárlatot, amely az Országos Település- és Múltkorkutató, Hagyományörző Alapítvány segítségével ölthetett formát iskolánk új épületében. A kiállítás – amely története során először jár Felcsúton, s amely egész évben látható lesz az aulában – az Endresz-kutatócsoport legizgalmasabb felfedezéseit összegzi. Miután Sulyok Attila iskolaigazgató köszöntötte az iskola közösségét, a bicskei Magyar Sándor Repülőegyesület elnöke, Jávor Géza szólt a gyerekekhez. „Az óceánrepülés több mint kilencven éve nagy dolognak számított, hiszen a műszaki állapotok akkor még igencsak kezdetlegesek voltak – fogalmazott Géza bácsi, aki repülőoktatóként élte az életét, sokaknak taníthatta meg a repülés szeretetét. – Ahhoz, hogy a harmincas években egy kisrepülő képes legyen átszelni az óceánt,

rengeteg üzemanyagra volt szükség, s a gépek nem voltak erre felkészítve. Az újabb és újabb tartályok túlterhelték őket, ami tragédiákhoz vezetett. Nagy bátorság kellett hát Endresz Györgytől és Magyar Sándortól, hogy belevágjanak ebbe az elképesztő kalandba. Komolyan előkészítették az utazást, Bánhidi Tóni bácsi Amerikába látogatott, hogy átnézzze, átszerelje a gépet. Endresz pedig a magyar pilóták között kétségkívül a legjobbak közé tartozott. A kényszerleszállás pusztán a véletlennek volt köszönhető: Endreszék rosszul váltottak a kilenc üzemanyagcsap közül, s megállt a motor, noha még 140 liternyi üzemanyaguk volt. Akkoriban a világ minden újságja a magyar óceánrepülővel foglalkozott. Nagy elismerés volt Felcsútnak ez a történet. Akkor ismerte meg a nagyvilág a település nevét.” Az ünnepi gondolatokat követően tanulóink színes papírrepülőket repítettek az egekbe, így emlékezve iskolánk világhírű névadójára.

Nagy Enikő, fotó: Pesti Tamás

1.

2.

5.

6.

- 1 Kecskés Luca (3. o.) kortárs balettet táncolt – nővére segítségével kidolgozott finom mozdulatsorát, amely az alsósok között kiemelt arany minősítést érdemelt, a Passenger Let Her Go című dala ihlette
- 2 Szarvas Adrienn (3. o.) egy francia gyermekdalt szólaltatott meg
- 3 Ujszászi Lilla (3. o.) Miley Cyrus Flowers című slágerére állított össze koreográfiát
- 4 A 2. osztály együtt lépett színpadra – Suli-buli című tréfás műsoruk az iskolai élet viszontagságait taglalta
- 5 Ujszászi Kitti (6. o.) Beethovent és Bartókot játszott zongorán
- 6 Blaskó Villő (4. o.) a bicskei prelúdium növendékeként mutatta meg fuvolatudását
- 7 Halászi-Harsányi Míra (8. o.), aki a felsősök között kapott kiemelt arany minősítést, ezúttal is táncadásával kápráztatta el a közönséget
- 8 Rutkai Viktor (8. o.) egy katonadalt énekelt

3.

4.

7.

8.

Mesesarok Pötyi és a kiscsibék

Írta: Feketéné Schneider Mária, illusztrálta: Csepeliné Okszana

Dávid gazda udvarában két kotlóstyúknak egyszerre bújtak ki a kicsinyei a tojásokból. A szülők büszkén vezették végig az udvaron az apróságokat. Volt közöttük sárga és fekete pelyhes kiscsibe is, de még kopasz nyakú is, nem is egy. A harmincfős társaság nagy része igen érdekes volt, mert a kiscsibék a fejüktől a hátuk közepéig feketék voltak, s mint-ha egy vonalat rajzoltak volna a hátukon keresztül a hasukon át vissza, a vonal túlsó felén pedig sárgák voltak. Szinte világított a hátsó részük, amint szaladtak az udvaron. De a két kotlós sem volt akármilyen! Az egyik kendermagos volt, és a lábán is tollat viselt, akár csak nadrágot hordott volna. A másik is kendermagos volt, ám kopasz nyakú, viszont a fején tollakból magas búbot viselt. Ez volt a koronája. Némelyik toll egészen a szeméig leért.

Az állatok csodálattal fogadták az új lakókat. Pötyi, a tacsó elképedve nézte őket. „Újabb munka. Két fészekalja csibe egyszerre – gondolta. – Most még ezekre is vigyázhatok! Nem elég nekem a sok liba, kacsa, malac, tehén, no és Zafír, a ló, most még ezek után is futhatok. Egyedül nem győzöm ezt a sok munkát” – zsörtölődhetett magában. A két kotlóstyúk összefogott, és ezentúl mindig mindenhová együtt vezették a kicsiket. Ilyet még nem láttam soha. Pötyi jól gondolta, hogy csak a baj lesz velük, mert már a párnapos kiscsibékkel elindult a két kotlóstyúk kapirgálni. A gondos eb követte őket, szerencséjére a kotlósok egyben tartották a népes csapatot. A kopasz nyakú búbos tyúk elkezdte a kapirgálást, majd a másik is. A csibék körbeállták szüleiket, s figyelték, hogyan kell felcsipegetni az apró rovarokat. Pötyi nem értette, mi történik. Közelebb ment, körbejárta a társaságot, szimatolt egyet a levegőbe, majd még közelebb ment, megszagolta a közelében lévő csibéket is. Érdekes, hogy a kotlósok nem törődtek vele, levegőnek nézték, s folytatták tovább a kapirgálást. Egyre több kis csibe figyelte, mit is csinál az anyukájuk. Pötyi még közelebb merészkedett, mintha ő is a népes család tagja lenne. Nem akart lemaradni semmiről. Érdeklődve figyelte a kapirgálást. „Kaparni nem így kell! – állapította meg egy kis idő után. – Nem jól csinálják, így semmi értelme!” Kaparni úgy kell, ahogy ő szokta, az igen, az az igazi kaparás, annak van eredménye. Ha nekiáll, akkor lyukat is tud kaparni a kerítés alatt, s máris az utcán találja magát – nézte le a kotlósok tudományát.

Újból körbejárta a csibéket, majd leült az egyik kotlós közelében. Első két lábára támaszkodott, s nyakát előre nyújtva minden idegszálával figyelte, mit csinálnak a tyú-

kok. Vajon mit találnak a földben? Eltartott egy ideig, míg a szárnyasok a kapirgálással voltak elfoglalva. Pötyi pedig nem tágitott. Türelmesen figyelte a különös társaságot. Ám a kotlósok hirtelen gondoltak egyet, s a csibéiket vezetve a Pötyi által készített lyukon keresztül a kerítés alatt kibújtak az utcára. A kotlósmamák tehát igen korán megmutatták a kicsiknek a világjárást. Pötyi követte őket, miközben morgolódt, hogy az általa kapart lyukon távoztak az udvarból. „Csináljanak maguknak, ha az utcára akarnak kijutni – gondolhatta. – Milyen sokat dolgoztam vele, ezek meg egyszerűen csak kísétálnak rajta. Amikor ezt a lyukat kapartam, nem jöttek ám segíteni.”

Az egész csapat hamar kint volt az utcán, Pötyi követte őket, nem hagyta magukra a tekergőket. A kapirgálás az utcán is folytatódott. Hol az egyik, hol a másik kotlóstyúkhöz szaladtak oda a csibék, hogy megnézzék, mit lehet találni kapirgálás közben. Pötyi le sem vette a szemét a két családról, újra körbejárta a csapatot. Ha tudna számolni, biztosan meg is számolta volna őket, hogy mindnyájan megvan-e. Majd leült a „nadrágos” kotlós mellé, és csak nézte a mutatványt. Néhány kiscsibe odaugrott, és amelyik a legügyesebb volt, elkapta a kikapart rovar vagy gilisztát. „Fuj, ezek bogarat esznek, meg gilisztát? – csodálkozott Pötyi. – Én biztosan nem enném meg, egy velős csontnál nincs jobb.” Már kezdett elfáradni a szeme a sok csirke követésében, de nem adta fel, nem tágitott a kotlósok és a csibék mellől, sőt közelebb ment, és megnézte, min vezett össze az egyik fekete csibe a sárgával. Hát bizony egy giliszta volt a marakodás tárgya! A fekete csibe a giliszta egyik végét fogta, a sárga pedig a másikat kapta el. Nem tudták eldönteni, melyiküké legyen. Pötyi közéjük ugrott, hogy igazságot tegyen, mire a csibék megijedtek, és elengedték áldozatukat. Mire a kotlósok odaértek, addigra Pötyi elszaladt, érezte, hogy neki nem kellett volna beleavatkoznia a perpatvarba.

De rövidesen megnyugodott a társaság. A kotlósok nem hagyták abba a kapirgálást, és a csibék is élvezték a szabad életet. Egyre jobban távolodtak az udvartól, még a gazba is belegázoltak. Semmilyen akadálytól nem rettentek meg, folytatták felfedezőútjukat. A kiscsibék aztán már alig tudtak haladni, túl nagy volt a gaz. Az egyik kopasz nyakú csibének a lába bele is gabalyodott a sűrű növényzetbe. Hangerősen csipogni kezdett. A másik kopasz nyakú kikerülte az akadályt, de eléggé eltávolodott a többiektől, az meg azért csipogott. Rázendített a többi is. A mamák alig tudták megvigasztalni kicsinyeiket. Pötyinek már jojózott a szeme a

sok fekete, sárga meg tarka csibétől, amint ugráltak előtte a gazban.

A kotlóstyúkoknak aztán elégük lett a világjárásból, és hazaindultak. Kotyogó hangjukat követve a kiscsibék lassan követték szüleiket. A kerítéshez indultak, oda, ahová Pötyi az átjárót ásta. Besétált az egyik kotlós, majd követték a csibék is. A sort a második kotlós zárta. Helyesbíték: a sort Pötyi kutya zárta. Ő is bebújt a saját készítésű lyukon, amellyel igen elégedett volt. A társaságot Gyuri kakas várta. Rögtön ott termett a családja mellett, hogy megvédje a tolakodó Pötyitől. Persze Pötyi nem akart távozni a tyúkok mellől, ezt Gyuri kakas rossz néven vette, és összetűzésbe került a kutyával. „Mit képzelsz ez magáról? Egyébként is: hogy néz ki? Rövidek a lábai, hosszú a teste, milyen aránytalan! Bezzeg én! Én vagyok a legszebb! De az hagyján, én kukorékolok a lehangosabban a környéken!” – gondolhatta magában. Ez vitathatatlan. Tényleg ő a legszebb és a lehangosabb kakas a vidéken. A gyönyörű kakas szárnyait kitérve nekiugrott hát Pötyinek, s az oldalába egy jó nagyot

belecsípett. Pötyi nyüszítve vonult el a körbála mögé a sebeit nyalogatni. Gyuri kakas meglegelte, hogy mások beleszóljanak családjá magánéletébe, és egész nap ott lábatlankodjanak körülöttük. Miután elkergette Pötyit, felrepült a kutyaól tetejére, és onnan kukorékol egy nagyot. Kukurikú, kukurikú, adta hírül a világnak, hogy győzedelmeskedett Pötyi fölött. „Én vagyok az úr a baromfiudvarban” – hirdette fennhangon.

Persze Pötyinek lett volna más dolga is, mert Dávid gazda kiengedte a malacokat az udvarra. Azok pedig egyből a dagonya felé vették az irányt. Azon nyomban belefeküdtek a sárba, és alaposan meg is hemperegtek benne. Pötyi közöttük is tarthatta volna a rendet, de nem mert odamenni, mert a malacok már alaposan megnöttek, és párszor már megjárta a dagonyázó állatokkal. Alaposan betérítették sárral a kellemetlenkedőt, amikor megrázták magukat. Még soha nem úszta meg szárazon, ezért inkább a csibék felügyeletét választotta, az könnyebb feladatnak tűnt, de mint láthattuk, velük sem olyan könnyű...

Arcvonalás A közösség szolgálatában

Kun-András Márton lovas polgárőr birodalmában jártunk

Községünkben néhány éve szerveződött újjá a polgárőrség. Vezetője, a korábban békefenntartóként és tűzszünet-megfigyelőként is szolgált Kiss József hívására csatlakozott az önkéntes, a lakosainkat, a lakó-környezetünket, a javainkat óvó szervezethez az Alcsútdobozon élő Kun-András Márton is, aki rendhagyó módon, Dívá nevű impozáns lovával segíti a felcsúti polgárőrséget. Túl azon, hogy kész tenni településünk közbiztonságáért, a lóval megerősített polgárőri szolgálattal voltaképp a magyar lovaskultúra, az ősi lovas hagyományok ápolására vállalkozik.

Alcsútdobozon otthonában a szépséges Dívát tréningezi épp, a beszélőnevű ló időnként pásztortáskát legelészve hűen engedelmeskedik gazdájának – remek páros az övék. Kun-András Márton a járvány miatti karantén idején talált rá „pajtására”, amellyel nagy utat járt be odáig, hogy a ló mostanra minden küldetésében őt szolgálja. „Díva fajtáját tekintve quarter félvér, úgynevezett grullo, más néven szürke dun, amelyet egérszínű szőrzet jellemz a testén – mutatja be a grandiózus állatot Marci. – Western stílusú ló, erős, agresszív, már a megjelenése is tiszteletet parancsoló. Amikor hozzám került, még nem volt belovagolva, rám várt hát a feladat, hogy a lovaglásra alkalmassá neveljem. Mivel szeretem a kihívásokat, elszántan vágtam bele, ám rögtön az első találkozásunk balcsúttal zárult: olyan erővel nyomott neki a falnak, amikor próbáltam kihozni a karámból, hogy súlyosan megsebzett. Ez az incidens azonban nem tántorított el, gyöngéd és állhatatos munkával sikerült betörnöm, s azóta tart a szerelmünk.”

A malacperselytől az első lóig

Díva mellett Marcinak még négy másik lóva van, el is látogatunk az ébenfekete Shetland-pónikhoz. „Ez az egyedi fajta Európa egyik legősibb lófajtája, amely a Shetland-szigetektől származik, bányalóként, málhahordóként és fogatlóként is használják, főként iskolákba, falunapokra járok velük, nagy segítőim abban, hogy a gyerekek kipróbálják és megszeressék a lovaglást – árulja el Marci, akinek szintén kissrácként köszöntött be az életébe a lóvak szeretete. – Ötéves lehettem, amikor az állatkertben

először felültem egy lóra. Ekkor határoztam el, hogy lovagolni fogok. Nyolcéves koromban vásároltam meg az első lovamat. A gyerekek általában játékot kérnek a születésnapjukra vagy karácsonyra, én viszont megnéztem az óhajtott játék árát, s inkább a pénzt kértem, így összejött egy kisebb összeg, amelyből egy kispónit tudtam venni. Ahogyan cseperedtem, úgy lettek egyre nagyobb lovaim. Voltaképp egy életforma ők nekem. Leírhatatlan az érzés, amely hozzájuk fűz. Csak rájuk nézek, és tudom: szerelmes vagyok.”

Díva és a lovaspólo

Marci ideje legnagyobb részét a lovakról való gondoskodás tölti ki, ám a szeretett állatok mellett más elfoglaltságai is akadnak három és fél hektáros alcsútdobozon birodalmában. „Baromfitartással is foglalkozom, akkor kelek és fekszem, amikor a tyúkok – meséli nevetve. – Miután elláttam a lovakat és a tyúkokat, megindulok a földekre, most épp a kukoricát vetem. De ha tehetem, a tabajdi pólóklubba is ellátogatok, néhány éve ugyanis a lovaspólo lett az egyik szenvedélyem. Kezdetben csak besegítettem, nyírtam a pályát, tréningeztem a lovakat, de aztán kipróbáltam ezt a sportot is, s annyira megtetszett, hogy azóta már pólozom is. Díva lett a pólólovam, tökéletesen alkalmas erre a feladatra, robbanékony, remekül cselez, igazi egyéniség, akinek vannak gondolatai, s olykor sokkal jobban átlátja a helyzetet, mint én. Megesik, hogy még csak gondolkodom, mi legyen a következő lépés, de Díva már tudja, s amit ő gondolt ki, jobban sül el, mint ami nekem jutott volna eszembe. Csodálatos teremtés.”

Honvédelem, polgárőrség

Díva nem csupán a pólózásban, de a polgárőri szolgálatban is Marci hű társa. „Nemrég szereltem le a Magyar Honvédségnél, ahová azért jelentkeztem, mert tenni szerettem volna a hazámért – vallja a huszonöt esztendőes fiatalember. – Főként a déli határ védelménél segédkeztem, az volt a feladatom, hogy részt vegyek az engedély nélkül behatoló migránsok elfogásában, feltartóztatásában. Rengeteg tapasztalatot szereztem, amelyet a helyi polgárőrségben is kamatoztatni tudok. Kiss József kezdeményezéséhez is azért csatlakoztam, mert szeretném szolgálni a helyieket, a közösségemet. Évekkel ezelőtt betörték az otthonunkba, ezért is fogalmazódott meg bennem a gondolat, hogy polgárőr leszek. Sajnos a bűnözést teljes mértékben képtelenség felszámolni a világon, de a rendőrségnek nagy szüksége van a tette kész polgárok segítségére, méghozzá elsősorban a saját biztonságunk érdekében.”

Egy kis polgárőr-történelem

Hazánkban 1991-ben, a rendszerváltozás után alakult meg a polgárőrség, bár sokkal inkább a rendőrség és a közbiztonság „kritikájaként”, semmint segítőjeként. Budapest egykori rendőrfőkapitánya, a Kanadából hazatért Kopácsi Sándor állt a kezdetben ötezer tagot számláló mozgalom élére, amely mára több mint kétezer egyesülettel és közel kilencvenezer taggal büszkélkedhet. Küldetése nem egyszerűen csak a bűnmegelőzés. A rend, a közbiztonság fenntartása, az élet és a testi épség megóvása, a gyermekek és az ifjúság védelme, az otthonukban egyedül élő idősök védelme, a közvagyon és a polgárok értékeinek védelme, valamint a természetvédelem ugyancsak a feladata, ahogyan a tagok folyamatos képzése is. A lóháton való szolgálattaljesítés igazi különlegességnek számít, a lovas polgárőrök ugyanis nemcsak a közbiztonság megőrzésében, hanem a régi magyar lovas hagyományok ápolásában, megismertetésében és átadásában is fontos szerepet játszanak.

„Elmegyek huszárnak”

„Rendszerint nyugodt a falu, de időről időre szükség van arra, hogy kilovagoljak a kül- és belterületekre – mondja Marci. – A lovas szolgálat előnye, hogy olyan helyeket is meg tudunk közelíteni, méghozzá hangtalanul, amelyeket gépjárművel nem lehet. A munkánk része többek között a terménylopás, az illegális személtlerakás vagy épp az orvvadászat megelőzése, illetve az elkövetők tettenérése. Intézkedési joggal nem rendelkezünk, de a rendőrség szeme lehetünk. Azt vettem észre, hogy egy lovas járőr esetében a nagy testű állat megjelenése olyan erővel bír, amely tekintélyt parancsol magának a polgárőrnek is. Rengeteg visszajelzést kaptam a lakosságtól, hogy megnyugtató a jelenlétünk. Így amíg tudom, csinálom. Ám jövő tavasszal a díszőrségbe szeretnék jelentkezni. Úgy döntöttem, elmegyek huszárnak. Ez több mint egyszerű hagyományörzés. Számomra egy hivatás, amelynek napjainkban is lehet létjogosultsága.”

Nagy Enikő, fotó: Fórika Attila, Tóth P. Flóra

Sári Kovács Szilvia ötletgazda-programigazgató, Karcag város alpolgármestere által létrehozott
„A legszebb konyhakertek” – Magyarország legszebb konyhakertjei
Magyar Örökség díjas országos programhoz csatlakozva

Felcsút Községi Önkormányzat meghirdeti „A legszebb konyhakertek” programot

Várjuk minden konyhakerttel rendelkező kertművelő és közösség jelentkezését!

Jelentkezési határidő:
2023. június 15.

Jelentkezési lap kérhető és leadható:

KÖZSÉGI KÖNYVTÁR 8086 FELCSÚT, FŐ UTCA 68.

Szecsődi Zsoltné 06/70-338-48-14, e-mailben is beküldhetik a jelentkezési lapot: szecsodizsuzsa@freemail.hu címre

Nevezési kategóriák

Balkon:	Erkélyen kialakított	Zártkert 1. - Zöldséges
Mini:	10 – 50 m ²	Zártkert 2. - Gyümölcsös
Normál:	50 m ² felett	Zártkert 3. - Vegyes (zöldség és gyümölcs)
Közösségi:	Óvodák, iskolák, csoportok, szervezetek által megművelt kertek	

A kertek megtekintésére 2 alkalommal kerül sor előzetes időpont egyeztetés alapján.

Eredményhirdetés:

2023. augusztusában - Csúti Vigasságok

Mészáros László István
polgármester

Bölcsődei beiratkozás a 2023/2024-es nevelési évre

Felcsút Községi Önkormányzat Bölcsődéje felvételt hirdet a
2023/2024-es nevelési-gondozási évre

Ellátási terület: **Felcsút, Vál és Vértesacska** közigazgatási területe

A bölcsődei ellátásra, valamint a gyermekek felvételének rendjére vonatkozóan a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló, 1997. évi XXXI. törvény (továbbiakban: Gyvt.) 41.§ – 43.§-i az irányadók. A bölcsődei ellátás igénybevétele - ha a Gyvt. másként nem rendelkezik -, az igénylő szülő/törvényes képviselő kérelmére történik. Előnyt jelent, ha a szülő és gyermeke a feladatellátási területen életvitelszerűen él. A szülő legkorábban gyermeke hat hónapos kora után igényelheti a bölcsődei ellátást, a GYED megtartásával együtt, amennyiben keresőtevékenységet folytat és ezt munkáltatói igazolás vagy munkáltatói szándéknyilatkozat benyújtásával igazolni tudja.

AZ ELLÁTOTT GONDOZÁSA INGYENES

- ✓ három- vagy többgyermekes család gyermekének,
- ✓ rendszeres gyermekvédelmi kedvezményben részesülő gyermeknek,
- ✓ tartósan beteg vagy fogyatékos gyermeknek,
- ✓ nevelésbe vagy védelembe vett gyermeknek.

Felcsúti lakosok kedvezményei:

- ✓ 75 százalékos kedvezmény, ahol a családban két kiskorú gyermeket nevelnek,
- ✓ 50 százalékos kedvezmény, ahol a családban egy kiskorú gyermeket nevelnek.

A bölcsődei beiratkozás időpontja: 2023. május 2-5. között, illetve a jelentkezésre egész évben van lehetőség.

A bölcsődei felvételhez szükséges kérelmet és dokumentumokat elsősorban e-mailen szkennelve várjuk a felcsutbolcsi@gmail.com címre, de személyes átvételre is van lehetőség előre egyeztetett időpontban.

A www.kastelyovi.hu honlapunkon megtalálhatók a bölcsődei felvételhez szükséges dokumentumok, a felvételi kérelem nyomtatvány, illetve egyéb szükséges nyomtatványok is.

Bővebb információ a +36 30/164-1155 telefonszámon Kovács Beatrix szakmai vezetőtől kérhető.

A gyermek bölcsődei felvételéről a Kastély Óvoda és Bölcsőde intézményvezetője dönt. A meghozott döntésről írásban értesítjük a szülőket, legkésőbb 2023. június 09-ig.

Bölcsődénk látogatására nyílt nap keretén belül is lesz lehetőség, melynek időpontjáról tájékoztatni fogjuk a tisztelt lakosságot!

Bölcsődénk szakképzett kisgyermeknevelői szeretettel várják az Ön gyermekét is!

Báranyos Gáborné
intézményvezető
s.k.

Konyha Raguleves és nudli

Az Endresz György Általános Iskola
konyhájának rovata

Talán nagyon egyszerűnek tűnik az áprilisi menü, de aki megkóstolja, biztosan élvezi majd ennek a kombinációnak az ízeit.

Sertésraguleves

A ragulevest – amely tartalmaz, ízletes étel, mégis könnyed, s illik a tavasz sokszínűségéhez – sertéscomból készítjük. A hagymát kockákra vágva zsiradékon lepirítjuk, majd a kockára vágott sertéscombokkal együtt addig pirítjuk, amíg a husik kifehérednek. Ekkor zárulnak a hús rostjai, így meg tudja őrizni a zamatát. Ráhelyezzük a tészés szerint darabolt zöldségeket, amelyeket rövid hevítés után vízzel vagy csontlével öntünk fel, ízesítjük sóval, fűszerezzük borssal, majd lassan készre főzzük. Ha szeretnénk, főzhetünk bele betétként csipetkét vagy csigatésztát, de nélküle is tartalmaz levest kapunk. Én mostanában szeretem a kelkáposztát vékonyan szeletelve tészta helyett belefőzni – ettől is izgalmasabb és gazdagabb végeredményt kapok. A fokhagymát a legvégén adjuk hozzá, hogy ne párologjon el az aromája.

Mákos nudli

Sokan fagyasztva veszik, s bár úgy is fogyasztható és élvezhető, de az igazi, ha saját magunk készítjük. Mi is így teszünk a menzán – burgonyából és lisztből kevés tojással készítjük. A burgonyát tisztítás és darabolás után megfőzzük, leszűrjük és alaposan összetörjük. Nem mindegyik burgonyafajta alkalmas arra, hogy jó törtburgonyát készítsünk belőle. A burgonyás tészta készítéséhez is olyan fajtát érdemes választani, amely jól széttörhető. Ekkor kaphatunk sima, könnyen kezelhető tésztát. Fontos, hogy az összetört főtt burgonyát ki kell hűtenünk. Legyen hideg. Ekkor tesszük hozzá a burgonya mennyiségével megegyező lisztet, kilogrammonként egy tojást (ez elhagyható), egy csipet sót, majd alaposan összedolgozzuk. Előfordulhat, hogy ragadósnak érezzük a tésztát, akkor tegyünk még hozzá lisztet. A jó tészta állaga egy keményebb kelt tésztaéhoz hasonlít. A kész tésztából nudlikat sodrunk, kifőzzük és ízesítjük őket.

Ha burgonyás tésztáról van szó, nem szoktam kihagyni a nosztalgiaázást. Ökölnyi tésztát palacsinta formájúra nyújtok, s palacsintasütőben megsütöm. Ez magában vagy lekvárral, netán fokhagymás tejföllel jó kis alapozás lehet egy kiadós ebédre.

De ha már megcsináltuk a nudlikat (sőt, innen már csak egy lépés, hogy gombócokat készítsünk), zubogó sós vízbe tesszük őket, megvárjuk, míg feljönnek a víz tetejére, ekkor szedhetjük ki őket. Hideg vízzel sokkoljuk, pici zsiradék szükséges, hogy ne ragadjanak, s máris a finisben vagyunk. A darált mákba a menzán porcukrot és kevés reszelt citromhéjat keverünk, ebbe forgatjuk bele a nudlikat. Ha kényeztetni akarjuk a családunkat, vaníliásodóval „extrázhathatunk”. De ha sósra vágyunk, nudlink olaszosan akár paradicsomszósszal is fogyasztható a gnocchi magyaros változataként.

Nagy László

Fotó: sainsburymagazine.co.uk, cheapandcheerfulcooking.com

Kert Lombhullató sövények

A Kertészeti Áruháza rovata

Fotó: pexels.com

Az orgona (*Syringa vulgaris*) hazánkban nagy népszerűségnek örvend. Elterjedését a törököknek köszönhetjük, ők hozták magukkal. Mára voltaképp őshonosnak számít, hiszen teljes egészében megtelepedett. Kiválóan alkalmas sövénynek, amely akár a három-öt méteres magasságot is elérheti. Nevelhető törzses formában is. Színben a fehértől a mély bordóig terjedhet (az alapszínen kívüli színeket oltvány formájában lehet beszerezni), virágzáskor igazi illatfelhőt varázsol. Április végétől május végéig csodaszép virágzóval ajándékoz meg. Alapfajtái, melyek szabadon tarackolással (gyökérről terjedéssel) bokrosodnak, bárhol megtalálhatók. A növény a löszös talajt kedveli, és igényli a kertészeti fenntartást. Vízpótlását bőséges virággal hálálja meg.

A kerti gyöngyvessző (*Spiraea vanhouttei*) igazi túlélő. Igénytelensége miatt nagyon kedvelt. Csodaszép, kecses virágtengert bont, ágai ívesen lehajlanak, ezért mennyasszonyvirágnak is hívják. Virágzási ideje megegyezik az orgonáéval, így együtt szép kontrasztot alkotnak, valószínűleg színekavalkádot hoznak létre. A növény két-három méteres magasságra növekszik, a metszést virágzás után

igényli. A szárazságot elviseli, de ha elegendő vizet kap, az orgonához hasonlóan a gyöngyvessző is virágzóval árasztja el a kertet. Bármilyen talajban képes megélni, ám enyhén hajlamos a rovarkárttevők megkötésére.

A rózsálonc (*Weigela*) nyár elején több színben is díszleg a kertünkben. Ez is színekavalkádot képes létrehozni, s ha megfelelően tartjuk, nyár végén kisebb mennyiségben ugyan, de újra virágzik. Kedveli a tápanyagdús talajt és a nedvességet. Akár a két-három méteres magasságot is elérheti. Szaporítása dugványozással történik, így könnyedén kordában lehet tartani, ellentétben az orgonával. Trombita alakú virágai pompát adnak a kertünkben. Önállóan a szoliter növény szerepét is betölti. Finom illatával virágzáskor belengi a környezetét. Ez a növény is hajlamos a rovarokat megkötni, ezért gondozásakor vegyszeres növényvédelem javasolt.

Ezek a cserjék mindennaposok a környezetünkben, talán komolyan sem vesszük őket, noha megfelelő gondozással csodálatos színeket és illatokat varázsolnak kertünkbe. Sőt, kiválóan alkalmasak közterületi növényeknek is.

Harangszó Miért látogat egy nemzethez a pápa?

Katolikus gondolatok

Római Katolikus Anyaszentegyházunkban mindig fontos és kitüntetett szerepe volt annak, ha az aktuális pápa meg látogat egy országot, egy népet. Ilyenkor a fogadó ország katolikusaire különleges figyelem irányul a világ minden országából. Mi is tudjuk, hogyan mutatott be szentmisét a mexikói-amerikai határnál Ferenc pápa szándékosan úgy, hogy mindkét országba áthallatszódjon mondandója.

Vannak, akik rendszeres templomba járókként tájékozottak és naprakészek az aktuális pápa missziós útjaival kapcsolatban, és vannak, akik ilyenkor porolják le félretett vallásosságukat, pótolják ismereteiket. Felfedezhetjük azokat is a sorainkban, akikről nem is gondoltuk volna, hogy ugyanolyan fontosnak tartják ezt a találkozást, mint mi. Rácsodálkozhatunk arra is, hogy más felekezetek vezetői, vallások képviselői, állami és közéleti emberek vajon miért is tartják olyan fontosnak ezeket az alkalmakat, hogy – sokszor még vállalva a negatív kommenteket is – elmenjenek, és az első sorokban üljenek a szertartásokon.

Felmerül tehát a kérdés, hogy mi is a célja valójában ezekkel a látogatásokkal a mindenkori pápának? A szentatya legfőbb szándéka, hogy Krisztusra irányítsa az emberek figyelmét. Minden országnak és népnek megvan a saját szenvedéstörténete. Egy tájékozott pápa ezzel mindig tisztában van. Azért megy az adott országba, hogy felhívja mások figyelmét a ráirányuló figyelmen keresztül annak a népnek vagy kisebbségnek a szenvedéseire, társadalmi problémáira.

A pápa nagy hangsúlyt fektet az egyéni felelősségre. Arra, hogy mennyi gond és baj származik egy társadalomban az egyének helytelen döntéseiből. Kimondja a szentatya, hogy ezeket mi bűnnek nevezzük. Ok-okozati összefüggésbe hozza a személy hibáit a társadalom problémáival. Rávilágít, hogy nem marad következmények nélkül egyetlen felelőtlen cselekedetünk sem, egyetlen szavunk sem, amelyet nem szeretetben mondtunk a másoknak. Ezek az egyéni gondolatok, szavak, cselekedetek és mulasztások összeadódnak, és egy ország, nép vagy kisebbség számos baját „veteti észre” figyelmes hallgatójával a pápa a beszédeiben.

Ha azonban csak ennyit tenne, akkor még mindig nem lennének annyian kíváncsiak rá. Éppen ezért rögtön a diagnózis felállítása után gyógymódot, terápiát is ad. Itt szeretné ráfordítani hallgatósága figyelmét egy személyre. Egy különleges személyre, akivel, ha az ember közeli kapcsolatba kerül, rengeteg minden változhat meg az éle-

Fotó: pexels.com

tében. Nem meglepő talán, hogy a terápiát vezető személy mindig Jézus Krisztus. Órá hivatkozik a pápa minden alkalommal. Ő az, akire igazán kíváncsiak vagyunk. Ő az, akit a pápa szeretne nekünk országunkra, népünkre, kisebbségeinkre hangolva, de mindenképpen személyesen bemutatni.

És van az úgy, hogy ez nagyon jól sikerül a mindenkori szentatyának...

Baboss Botond
katolikus lelkipásztori munkatárs

Mennybemenetel

Református gondolatok

A mennybemenetel: határnyitás. Nem bezárult, hanem megnyílt a menny. De az nem egy hely, nem egy toposz, nem egy térben elképzelhető dolog. A menny nem egy másik hely a világban, hanem egy másik világ, egy másik létforma. Jézus mennybemenetele tehát nem helyzetváltoztatás volt, hanem létváltoztatás. Tehát nem arról van itt szó, hogy Jézus elment, messzire ment, hanem arról, hogy egy másik „mennyei” létállapotba került, az Atyaisten dicsőségébe. Nem messzire és elérhetetlen távolságba, hanem abban az isteni, másik létállapotában került közelebb. Olyan létállapotba, melyben nem látjuk, de immáron mindenki számára ezen a világon adott a lehetőség, hogy találkozzon vele, hogy megismerje, hogy meghallja szavát, hogy megérezze szeretetét. A menny nem messze van, hanem közel, csak láthatatlan.

A mennybemenetel új állampolgársági rend is. Áldozócsütörtök megnyitja ugyanis az ember számára a kettős állampolgárság lehetőségét. A hétköznapiokból tudjuk, hogy milyen pozitívumai vannak annak, ha az ember kettős állampolgár lehet. Jézus állampolgára volt emberré lévén ennek az itteni világnak, de állampolgára annak a mennyei világnak is. Sőt, mind a két ország, mind a két világ az Övé. S ha mindkettő az Övé, akkor mindkettő a miénk is. A Krisztusra talált és a Krisztus által megtalált ember tudja, hogy helye van a mennyben is. De ez azt is jelenti, hogy mielőtt Isten valakit Krisztushoz hasonlóan a mennybe vinne, előbb a mennyet viheti az életébe. Bibliai és mai megtéréstörténetek, hitre jutások, gyógyulások, életek kicserélődésének, kapcsolatok meg-

újulásának csodái mind-mind erről a lehetőségéről beszélnek.

A mennybemenetel új képviseleti rendet is jelent. Ő minket képvisel, mi őt. Krisztus a mennyben könyörög, közbenjár értünk. Krisztus képvisel bennünket a mennyben. Másképp fogalmazva: van egy ügyvivőnk a mennyben. S nem történik a földön addig semmi, amíg a mennyben ne történne, ne rezdülne valami. Döbbenetes biztonságérzetet adhat az életünknek az, hogy Krisztus a mennyben képviseli életünket, sőt ügyes bajos dolgainkat. De ennek az új képviseleti rendnek az is hihetetlenül fontos eleme, hogy Őt, azaz Krisztust itt, lent a földön, ebben az életben, ebben a világban mi képviseljük. Mivel Krisztus fizikailag, látható módon nincs jelen ebben a világban, ezért az egyház és minden egyes keresztyén ember képviseli Őt, sarkosan fogalmazva: teszi láthatóvá Őt. Óriási méltóság és felelősség ez.

Végül a mennybemenetel új szövetségi rend is. Mert a mennybemenetel arról is beszél a Biblia szerint, hogy Krisztus az Ő Lelkét küldi el ebbe a világba maga helyett. Az Isten és ember közötti bűn miatt felbomló szövetségi rendet Isten helyreállította. Ez a Lélek az, amelynek az első kitöltését ünnepeljük majd pünkösdben. De ez a Lélek az, amelyet itt és most is lehet kérni. S ha részünkké, életünké lesz, akkor nem szájtátva nézzük ma bambán a mennyet, hanem indulunk az első tanítványokhoz hasonlóan az életbe, a munkába, a családi dolgainkba, az emberi kapcsolatok és viszonyok mindennapos küzdelmeibe. Hittel, Lélekkel, Krisztust képviselve.

Dr. Hős Csaba
református lelkipásztor

Mozaiik Tudta-e, hogy...

A költészet napja alkalmából lássunk egy Felcsútról Felcsúton íródott verset, mely megjelent a Kis Vasárnapi Újság 1874. évi 25. számában. A költeményt Weisz Zsigmond írta, aki a helyi kultúra meghatározó támogatója volt. Azt, hogy a Petőfi utcai

településrész „Cigánypest” elnevezése mikor és milyen okból történt, ma már nem lehet tudni, de évszázadokra nyúlhat vissza a história.

Noll Zoltán

Sanyi. Paródia.

Felcsúthtól kis távolságban
A nagyhírű „Cigánypest” van;
Már a neve is mutatja,
Hogy csupán csak cigány lakja.

De ha egyszer fölébredve,
A zsebében pénzt nem lelne:
Megnyergeli a két lábát,
S ucczu! siet a hídon át.

Akkor Sanyi nagyot füttyen,
Meghallják azt Cigánypesten,
A cigányok futva jönnek,
Áthozzák mind eszközüket.

Úgy van! - csupán cigány lakja,
Tartozik mind egy bandába:
Egyre halljuk a muzsikát,
Mely tőlük Csúthra hangzik át.

Felcsúthra ér valahára,
Bemegy ott a nagy korcsmába,
Nem mulat-e ott valaki,
Sovár szeme csak azt lesi.

Az muzsikát, ez czimbalmot,
Amaz pedig nagybögőt hoz:
Kigyantázza mind vonóját,
S elhúzzák a legszebb nótát.

Sanyi az első muzsikás,
(És egyszersmind nagy kritikus),
Ottan fekszik mélyen alva,
Azt hinné az ember – halva!

De ha egykor széjjelnézvén,
Egy mulatót megsejmelvén,
Avagy ha valaki jönne
Az utcán s jókedve lenne:

Weisz Zsigmond

Isten éltesse!

Mészáros László polgármester
április hónap legalább hetven
esztendő megélt születésnapo-
sait is köszöntötte.

Szabó László Antalné Mária a 72., Rimele Tamásné Ibolya a 71., Tengely László a 70., Kádas Miklós Andrásné Katalin a 71., Tóth László a 83., Eigner Ferencné Ilona a 71., Héring Józsefné Julianna a 93., Vara László a 73., Szok Anna Mária a 83., Nicsovcics Györgyné Rózsa a 74., Demjén József a 70., Kalapos Andrásné Emma a 85. születésnapját ünnepelte.

Megrendelhető az
iskolaietkezes@felcsut.hu
e-mail címen vagy a
+36 30/862-2216-os telefonszámon.

A heti étlap elérhető az Iskolai
étkezés – Endresz György Általános
Iskola Facebook-oldalon.

Hirdetésméretek

1/10 fekvő:	90x50 mm
2/10 álló:	90x105 mm
2/10 fekvő:	184x50 mm
1/4 álló:	90x131 mm
1/4 fekvő:	184x63 mm
1/2 fekvő:	184x131 mm
1/2 álló:	90x 268 mm
1/1 tükör:	184x 268 mm
1/1 kifutó:	210x297mm + 5-5 mm kifutó

GONDOS TÜZÉP

Alcsútdoboz,
Petőfi S. u. 7.

Nyitva tartás:
Hétfőtől péntekig 8.00–16.00
Szombaton 8.00–12.00

Rendelést telefonon is
felvesszünk!
Telefon: 22-252-106
20-972-7750

Műszaki kereskedés nyílt az Agro-Felcsút Kft.-nél

Agro-Felcsút Kft.
Telefon: 06 20 284 9076
Cím: 8086 Felcsút, Fő u. 1.
E-mail: kozpont@agro-felcsut.hu

VÁL-VÖLCYE PÉKSÉG
ÉS HENTESÜZLET

Kínálatunk:

• sertéshús • baromfi • húskészítmények
• pékáru • tejtermék • üdítő • szárazáru

Nyitvatartás:
H-P: 05.30-18.00
Szombat: 05.30-14.00
Vasárnap: Zárva

8087 Alcsútdoboz, Béke utca 1.
Tel.: 06-20/535-0503
facebook.com/valvolgyepeksseg

SZERETETTEL VÁRJUK KEDVES VÁSÁRLÓINKAT!

Friss tojást, roppanós almát
és édes almalét
egy helyről a termelőtől,
Felcsút Szűnyogpusztán
a tojóháznál.

PÁK-TO Kft.
Tel.: +36 22 701 966
www.jotojas.hu

Április 1.-én nyit az Alcsútdoboz Kalandpark!

Ha aktív kikapcsolódást kerestek, várunk
szeretettel az Alcsútdoboz Kalandparkban
minden szombaton és vasárnap!
Jó program az egész családnak!

20 fő feletti csoportokat hétköznapiakon is
fogadunk. Bejelentkezés: +36305575460

alcsutikalandpark

www.alcsutikalandpark.hu

+36 20 387 4613

Konferenciák, rendezvények,
lakodalmak kiváló helyszíne,
a festői Alcsúti
Arborétum mellett.
Keresse fel éttermünket is!
www.puskashotel.hu
info@puskashotel.hu
foglalas@puskashotel.hu
Telefon: 22-701-017

Közérdekű információk

Bicskei Járási Hivatal – ügyfélfogadás: Bicske, Kossuth tér 14.

Minden hónap első hétfőjén, 13.00–16.00

Tessely Zoltán országgyűlési képviselő fogadóórája:

Bicske, Szent István út 1.

Páros héten: szerda, 16.00–18.00

Páratlan héten: csütörtök, 10.00–12.00

Önkormányzati Hivatal – ügyfélfogadás: Tel.: 22/594-036

Hétfő: 8.00–16.00

Szerda: 8.00–16.00

Péntek: 8.00–12.00

Polgármesteri fogadóórák: Tel.: 22/594-036

Hétfőn 8 órától,

előzetes időpontfoglalás alapján, amíg van érdeklődő.

Orvosi rendelő, Faluház: Fő u. 137., tel.: 30/876-8145

Hétfő és szerda: 12.00–15.00,

kedd és csütörtök: 9.00–12.00,

péntek: 8.00–12.00

Gyógyszertár, Faluház: Fő u. 137., tel.: 22/252-550

Az orvosi rendelő rendelési idejében tart nyitva.

Fogászat, Faluház: Fő u. 137., tel.: 22/668-224 (dr. Hargitai László)

Szerdán 11 és 16 óra között (előjegyzés alapján)

Gyermekorvos, Tamássy-Margalit-kúria:

Fő u. 68., tel.: 20/395-5555 (dr. Varga László)

Kedd: bejelentkezés 12 és 15 óra között,

rendelés 13 és 15 óra között

Csütörtök: bejelentkezés 13 és 15 óra között,

rendelés 14 és 16 óra között

Orvosi ügyelet: Az orvosi ügyeket a bicskei központi ügyelet látja el.

Tel.: 70/370-3104 és a 104-es központi hívószám

Hétköznap délután 4 órától másnap reggel 8-ig,

hétvégét és ünnepnapokat megelőző utolsó munkanap

16 órától az azt követő első munkanap 8 óráig.

Védőnői szolgálat, Faluház:

Fő u. 137., tel.: 30/970-8517 (Makai Kinga védőnő)

Tanácsadás szerdánként 9 és 13 óra között

(előzetes bejelentkezés minden esetben szükséges)

Faluház: Tel.: 22/594-368, Szarvas Józsefné: 70/450-8704

Posta: Fő utca 73., tel.: 22/594-049

Hétfőtől péntekig 8-tól 16 óráig

Könyvtár: Fő u. 68., tel.: 70/338 4814

Hétfőtől péntekig: 8.00–12.30, 13.30–16.00

Körzeti megbízott: Fő u. 191., tel.: 20/526-8664 (Gáfor János)

Esély Gyermekjóléti Alapítvány: Fő u. 68., tel.: 22/999-424, 70/450-8733

Fotó: Pesti Tamás

Felcsúti Hírlap

A Felcsúti Önkormányzat hivatalos, ingyenes hírlevele, megjelenik havonta harminhat oldalon, 800 példányban.

Nyilvántartásba véve a Kulturális Örökségvédelmi Hivatal által 163/2233/3/2011. számon.

Felelős kiadó: dr. Sisa András jegyző, **Kiadja:** Felcsút Község Önkormányzata, **Hirdetésfelvétel:** titkarsag@felcsut.hu,

Kéziratleadás: 20/336-2680; **hirlap@felcsut.hu**, **Terjesztési észrevételek:** muszak@felcsut.hu